

'חיים שכאלה' – מורשתה של שרה אמנו

אברהם האוניברסאלי מתחתן עם הגר, אך מנציח את ה'גזענות' של שרה?

והביאור בכל זה

אברהם

"אב המון גויים" השפעתו אוניברסאלית

שרה

אם האומה היהודית בלבד

[ראו יחסם השונה לישמעאל]

תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף נח/א

רבי בנאה הוה קא מציין מערתא כי מטא למערתא דאברהם אשכחיה לאליעזר עבד אברהם דקאי קמי בבא א"ל מאי קא עביד אברהם א"ל גאני בכנפה דשרה וקא מעיינא ליה ברישיה א"ל זיל אימא ליה בנאה קאי אבבא א"ל ליעול ///

שרה מצמצמת וממקדת את אורו

רק לזרעו של יצחק

תמצית 'חיי-שרה' היא:

הדגשת נבדלותו המוחלטת

של העם היהודי מכל האנושות כולה

ונקודה זו

היא הציר-המרכזי

בכל שלשת סיפורי פרשתנו

המהווים 'הנצחת חיי שרה'!

3. נישואיו החוזרים להגר שנואות-נפשה

ספר בראשית פרק כה

(א) וַיִּסַּף אַבְרָהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה וַיִּשְׁמָה קְטוּרָה:
[בניגוד לפקודת שרה 'גרש את האמה הזאת']

הלזאת ייקרא 'חיי שרה'!

אמנם 'מה זרעה בחיים – אף היא בחיים'
זה מתאים רק לסיפור השני בפרשה
היות רבקה ממלאת מקומה

אבל עיקר הסיפור מתמקד

בנפלאות אליעזר השדכן ולא בצדקותה

גם הסיפור הראשון בפרשה

איננו מתמקד בפטירת שרה, אלא במשא
ומתן עם בני חת אודות מערת המכפלה:

ספר בראשית פרק כג

(ד) גַּר וְתוֹשֵׁב אֲנָכִי עִמָּכֶם תָּנוּ לִי אַחֲזֵת קֶבֶר
עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מִתִּי מִלְּפָנָי:

רש"י על בראשית פרק כג פסוק ד

(ז) גר ותושב אנכי עמכם – גר מארץ אחרת
ונתישבתי עמכם. ומ"א אם תרלו הריני גר ואם
לאו אהיה תושב ואטלנה מן הדין שא"ל הקב"ה
לזרעך חתן את הארץ הזאת:

האמנם? יש לו קייס?

ספר בראשית פרק כג

(א) וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה
וְשִׁבְעֵי שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה:

שם הפרשה: חיי שרה

וכל סיפוריה עוסקים בעידן שאחרי פטירתה?

1. פטירתה וקבורתה

(ב) וַתָּמָת שָׂרָה בְּקָרְיַת אַרְבַּע הוּא חֶבְרוֹן
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֵא אַבְרָהָם לְסַפֵּד לְשָׂרָה
וּלְבִפְתָּהּ:

(יט) וְאַחֲרֵי כֵן קָבַר אַבְרָהָם אֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ
אֶל מְעַרַת שְׂדֵה הַמְּכַפְלָה עַל פְּנֵי מְמָרָא הוּא
חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן:

2. נישואי יצחק לרבקה

ספר בראשית פרק כד

(סז) וַיִּבְאֶה יִצְחָק הָאֱהָלָה שָׂרָה אִמּוֹ וַיִּקַּח אֶת
רִבְקָה וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה וַיֵּאָהֲבָה וַיִּנָּחֶם יִצְחָק
אֶחָרֵי אִמּוֹ:

רש"י על בראשית פרק כג פסוק כ

אחרי הדברים האלה ויגר וגו' – בשבזו מהר המוריה
היה אברהם מהרהר ואומר אילו היה בני שחוט כבר
היה הולך בלא בניס היה לי להשיאו אשה מזנות
ענר אשכול וממרא בשרו הקב"ה שגולדה רבקה בת זוגו
וזוהו הדברים האלה ההורכי דברים שהיו ע"י עקידה:

הנצחת מורשתה של שרה

דווקא אחרי הסתלקותה של שרה אשתו
זונח אברהם את האוניברסאליות שלו

ומנציח את אבהותו הבלעדית
רק ליצחק בנו ודורותיו בלבד
בהדגישו
ש'חיים שנאלה'
הם הם 'חיי שרה' הנצחיים

ספר בראשית פרק כה

(ט) וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ יִצְחָק וַיִּשְׁמְעֵאל בְּנֵי אֶל
מַעֲרַת הַמַּכְפֵּלָה אֶל שָׂדֵה עֶפְרָן בֶּן צֹחַר הַחֲתָנִי
אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מִמְרָא:

רש"י על בראשית פרק כה פסוק ט

(ט) יצחק ושמעאל – (ב"ר) מכלאן טעמה
שמעאל תשובה והוליד את יצחק לפניו והיא
גיבה טובה שנאמר באברהם:

תשובתו של ישמעאל היא:

ההכרה שבלעדיותו של יצחק כ'יורש-הסגולה'
(יב) ואלה תלדות ישמעאל בן אברהם אשר
ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם:

והמסקנות-האקטואליות:

ייחודה של הסגולה
ושלילת זכויות הישמעאלים במערת המכפלה

מפני שאמונתם אינה אלא תובנה-נרכשת
אבל כל אותם רבבות-מאמינים
שחינך אברהם
היו רק 'סטודנטים לאמונת הייחוד'
לא קבלו את 'תורשת הנשמה'
[יעקב ירד מצריימה רק בשבעים נפש]

הסיפור השלישי:

ספר בראשית פרק כה

(א) וַיִּסַּף אַבְרָהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה וַיִּשְׁמָה קְטוֹרֶה:(ב)
וַתֵּלֶד לוֹ אֶת זְמֶרֶן וְאֶת יֶקֶשֶׁן וְאֶת מֶדָן וְאֶת
מֶדָיִן וְאֶת יִשְׁבָּק וְאֶת שׁוּחַ:

(ה) וַיִּתֵּן אַבְרָהָם אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ לְיִצְחָק:

(ו) וְלִבְנֵי הַפִּילִגְשִׁים אֲשֶׁר לְאַבְרָהָם נָתַן אַבְרָהָם
מִתְּנַת וַיִּשְׁלַחֵם מֵעַל יִצְחָק בְּנוֹ בְּעוֹדָנוּ חַי
קְדָמָה אֶל אָרֶץ קְדָם:

בהדגישו שלילה-נוספת

שלילתם המעגל הכי מצומצם

של 'צאצאי-הביולוגים' ממש

מהתייחס אל אברהם

כי כל 'התורשה-הסגולית' עוברת אך ורק ליצחק

בהיותה צאצא של שרה

ולכן נישלם מ'ירושה' בחייו

ורק העניק להם מתנות-גשמיות

אבל את כל מהותו [הסגולה הנשמית] רק ליצחק

הסיפור הראשון:

ההתקשות על רכישת מערת המכפלה
[כי שם קבורים אדם וחוה]
וכי אין אדם הראשון אבי האנושות כולה?

בזה הדגיש אברהם

את נבדלות האומה היהודית

שהיא היא 'צאצאי האמיתיים' של אדה"ד

"ויפח באפיו נשמת חיים"

[ושאר האומות הן צאצאים ביולוגיים בלבד]

הסבר הכוזרי על תהליך תורשת הנשמה

שלילת כל האנושות-האלילית
מהתייחס לאברהם!

הסיפור השני:

'מופתיו המופלאים של אליעזר השדכן'

האסימטנט של אברהם במונותאיזם

'דולה ומשקה מתורת רבו'

רש"י על בראשית פרק כד פסוק לט

(לט) חלי לא תלך האשה – חלי כתיב בת היתה
לו לחליעזר והיה מחזר למנאח עילה שיאמר לו
אברהם לפנות חליו להקיאו בתו, אמר לו
אברהם: בני צרוך ואתה ארוך ואין ארוך
מתדבק בצרוך:

שלילת המעגל המצומצם

של מאמיני המונותאיזם